

Переклад Валентина Соболя/
na język ukraiński przełożyła Walentyna Sobol

Wracam, wracam po długiej rozłące –
Dłonie twoje, niecierpliwe, lgnące.

Вертаю, вертаю по довгій розлуці –
Твої долоні в нетерплячій спразі.

Wszystko – dawne, a niby na nowo –
Drogi oddech – znajomy ruch głową...

Все – віддавна, а ніби все віднова
Рідний подих – рух голови знайомий

Znowu prowadzisz przez wszystkie pokoje,
I idziemy, idziemy oboje...

Знову провадиш крізь усі покої
І ідемо, ідемо обоє....

Nowej sukni nie postrzegłem wcale –
Śmiech Twój dzwoni, że patrzę niedbale.

Сукенки нової, однак, не спостеріг
Недбало дивишся, – дзвенить мені твій сміх

Pokazujesz dłonią niespodzianie
Nowe w kwiaty obicia na ścianie

Показуєш долонню несподівано
Нові у квітах обиття на стінах

I list do mnie zaczęty na stole –
„Pełen żalu... Niech leży... Tak wolę”.

І лист до мене, початий, біліє
Повен жалю ...хай лежить... я так волюю»

Okno nagle otwierasz w głąb nieba –
Niepotrzebnie, a właśnie tak trzeba.

Вікно раптово відкриваєш у глиб неба –
Непотрібно, а власне, так треба.

Dłoń mą tulisz do serca, więc słyszę,
Jak uderza, – choć w ustach masz ciszę...

Мою долоню тулиш до серця, тож чую,
Як б'ється серце, хоча уста німують

I w tej ciszy, w straszliwym milczeniu
Skroń mi, płacząc, składasz na ramieniu.

І в отій тиші, у нестерпному мовчанні
Скроню на плече кладеш – в плачі й зітханні.